

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

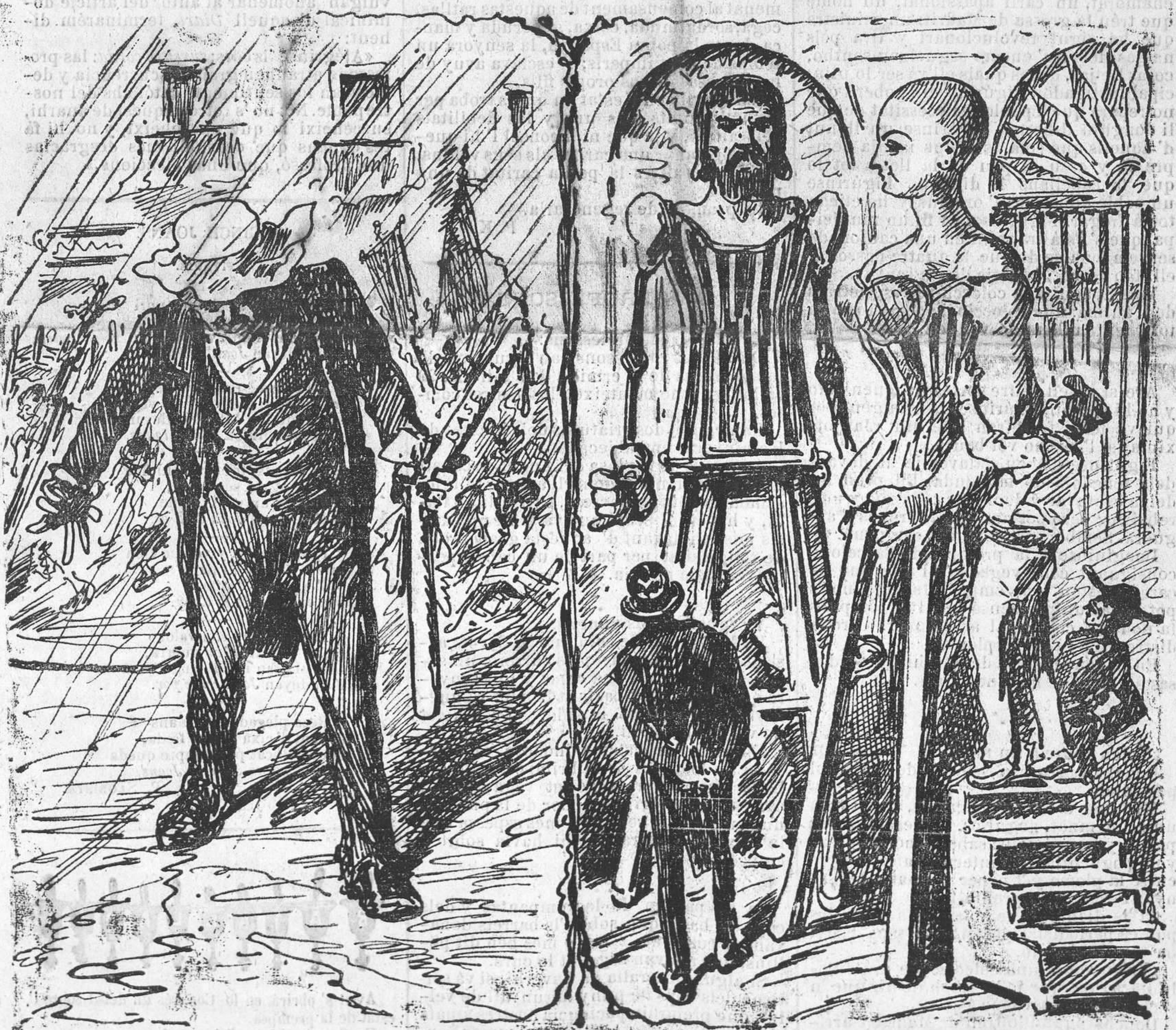
PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8	rales.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16	»
Estranger.	48	»

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

RECORTS DEL CORPUS.

¡Un altre ciri trencat!

De fora tan bonichs y de dintre
TOT SON TRAMPAS.

ESGARRATS.

¿No s'han imaginat may un home completament esgarraat? Y dich completament perque vull que se l'imaginin reunint tots los defectes corporals que pugan tenir-se, y que veyém espargits per la societat, si es que l'abundancia dels sans no 'ns fa distraure de pararli l'atenció.

Figúrinse un home cego, sort, mut, coix, geperut y manco.

Un home aixís ni per anar á captar es bó, primer perque no pot caminar, després perque no véu als qui passen; luego perque, encare que 'ls vejés no podria parlarlos; y finalment perque encare que pugués parlarlos, no té mans pera recullir la limosna.

* *

¡Quína desgracia mes terrible tenir totes aquestas xacras!

No obstant n'hi ha de mes terribles encare

Aquestas son xacras corporals; pero hi ha xacras del ánima.

Enumerémlas.

¿No coneixen cap cego ab tots dos ulls? Figúrinse un home plé d'ira, un jove enamorat, un carlí apassionat, un home que tréu la grossa de Madrid: un ministre que ha sigut revolucionari y tira pels nassos dels qu'encare segueixen sentho, cosas lletjas, de las quals ell vá ser lo principal instigador. Figúrinse un goberni que no repara que 'l poble té necessitat de que li donguin llibertat. Figúrinse un llanut d'aquells que com los bous menja sempre fé y creu al péu de la lletra tot lo que 'ls capellans li diuhen. Figúrinse un poble quan pert l'oremus y ho etjega tot á fregar. Figúrinse, en fi, un municipal que s'está tranquil en una cantonada sense adonarse de que á quatre passos d'ell, fan corre 'l rellotje de un senyor.

Vels'hi aquí una colecció d'esguerrats de l'ánima: una colecció de cegos, que ab tot y tenir ulls no hi veuhen.

* *

Are si volen veure sorts que tenen oido y no hi sentan, figúrinse aquella gent per qui vá ferse lo refran que diu: «Ja pots xiular si l'ase no vol beure.»

Figúrinse á n'en Salaverría al davant dels tenedors de la Deuda. Ell prou los deixa esbravar y demanar rebaixas y mes rebaixas; pero per are lo mes fret es l'ayguera. Sembla sort com una campana.

Imagíninse á la premsa de Barcelona consignant cent vegadas al dia que 'ls carrers están mal empedrats, que no 's pot donar un pas, sense perill de rompre's la nou del coll, y al arcalde Sr. Girona distret com si sentís ploure.

En fi, convénsinse de que hi ha sorde-sas socials que no tenen cura.

* *

¿Volen veure á un mut?

Donchs vagin á la redacció de qualsevol periódich.

Mirinme á mí per exemple, suant com un condemnat, neguitós, fent esforços per parlar y no poguent: sabent moltas cosas y no poguentlas dir: interposantse sempre entre la ploma y 'l paper l'imatge del senyor Fiscal de imprenta.

Ja 'ls dich jo que ab aquesta calor, los pobres periodistas portém un tapa-bocas bastant incómodo.

¿Volen veure una colecció de muts voluntaris? (perque jo 'ls tinch de dir que 'n soch molt á pesar meu.)

Donchs agafin lo tren de Madrid y arribinse al Congrés, tirin una mirada sobre la majoria, y... compadeixin tanta desgracia.

Coixos y geperuts no 'n faltan á Espanya per desgracia, coixos que tenen totes dugas camas y geperuts que viuhen ab l'esquena dreta.

Coixos veuréu en las altas esferas de la política que apoyats ab las crossas de l'engany y de la picardia han arribat á dalt de la montanya del poder, y altres que han pogut pujarhi rastrejant y arrossegant la cama.

Geperuts veuréu també pèl davant y pèl darrera, ab cada gep com dugas bossas que contingan dos milions en pessas de dos.

Pero 'ls geperuts principals son los pobres contribuyents que duhen tota la carga del Estat y que se 'ls cria á l'esquena una protuberancia que creix y 's posa rodona á medida que s'arrodoneix y creix la panxa dels qui manan.

* *

No parlém dels mancos.

De mancos ne som tots los espanyols que rebém y no podém tornans'hi.

* *

Pero com l'home esguerrat que hi anomenat al comensament de aquestas ratllas, cega, sorda, muda, coixa, geperuda y manca, ho es la pobra Espanya, la senyora un temps de cent imperis; l'esclava avuy de las torpesas de sos propis fills.

Planymela en l'estat en que 's troba per las indignitats dels uns y las debilitats dels altres, y ja que ni 'l consol l'hi queda de demanar una caritat als seus vehins, feml'hi nosaltres la petita caritat de una promesa.

La promesa de regenerarla.

P. K.

LAS PROFESSONS.

Gracias de las professons:

Durant las professons han sigut trets de las butxacas de l'ermilla dels mirones, 29 rellotjes, si no menteixen los nostres comtes.

Han caigut dos criaturas dels brassos de las ninyeras embabiecadas.

A un jove de la plasa del Angel, lo caball de un miliciano vá donarli á besar religiosament la pota del darrera, partintli un llabi, y haventhi beata que va tenir un éxtasis místich davant d'aquesta gran proba de religiositat per part de un caball pertanyent á la milicia.

* *

Y segueixen las gangas:

En los rastres de cera que 'ls devots assistents varen deixar pèls carrers, un senyó vá rompres'hi una cama y una senyora que tenia 'l nas bastant bèn fet vá quedarhi xata per tota la vida, y 'l seu xicot no volgué casarshi.

Un carro del sistema inodoro vá atascarse en lo carrer de la Primpesa: los caballs varen caure sis ó set vegadas, y 'l carreter va dirigir en honor de la professó una ruixada de renechs, més espessa que la ruixada de cera que hi havia sobre l'empedrat.

* *

Ja no parlém de las empentas y dels cops de bastó que sobre 'ls barrets donavan las collas de *polls* ó mes bèn dit pollins, que anavan seguint lo curs.

Si alguna barralla vá haverhi, si vá sortirne dels cops de puny algun ull de velut, que prenguin paciència nostres amats germanets, que tot alló vá ser á major honra y gloria de Déu.

* *

Passant pèl carrer dels Templaris la professó, va ploure tot de un plegat una galleda d'aygua, que vá posar al ajuntament com una sopa.

Res: algun impío que devía valerse d'aquesta tréta per extingnir lo foch religiós que crema dintre 'l cor de nostres devotíssims concejals.

* *

Finalment un senyor passava tranquil per la muralla de Mar.

A Atarazanas feyan salva.

Ressonava 'l canó, indicant lo pas de la custodia.

Era un acte solemníssim y conmovedor.

Un tros de taco, encés encare, peta sobre l'ull del senyor mencionat y 'l deixa borni.

Vels'hi aquí un pobre Lássaro que podrá dir per tot arréu que la professó del Còrpus, l'hi costa un ull de la cara.

* *

En mitj de tot aixó 'l gacetillero del Brusi está que no hi veu.

Naturalment: si no 's fan las professons totes aquestas gacetillas de desgracias, hi eran de menos.

Are nosaltres, per terminar, imitant l'estil peculiar de la esfinge, sibila ó com vulgan anomenar al autor del article dominical d'aquell *Diari*, terminarem dient:

«Alégrinse 'ls cors: *sursum corda*: las professons atrauhen gran concurrencia y demostren los sentiments católics del nostre poble. No: no 's retreu aquest de anarhi, succeheixi lo que succeheixi, y no hi fa res donchs que ocasioni mes desgracias una professó, que unas eleccions.»

A CINCH JOANS.

EPITAFIS.

En aquest lloch mortuori
jau un jove calavera,
que pel molt atreuit qu'era
tots l'deyan *Joan Tenori*.

De casarse tingué ganas,
las cumplí; mes quan lo veyan
ab sa muller, tots l'hi deyan
—Mira, mira en *Joan Llanas*.

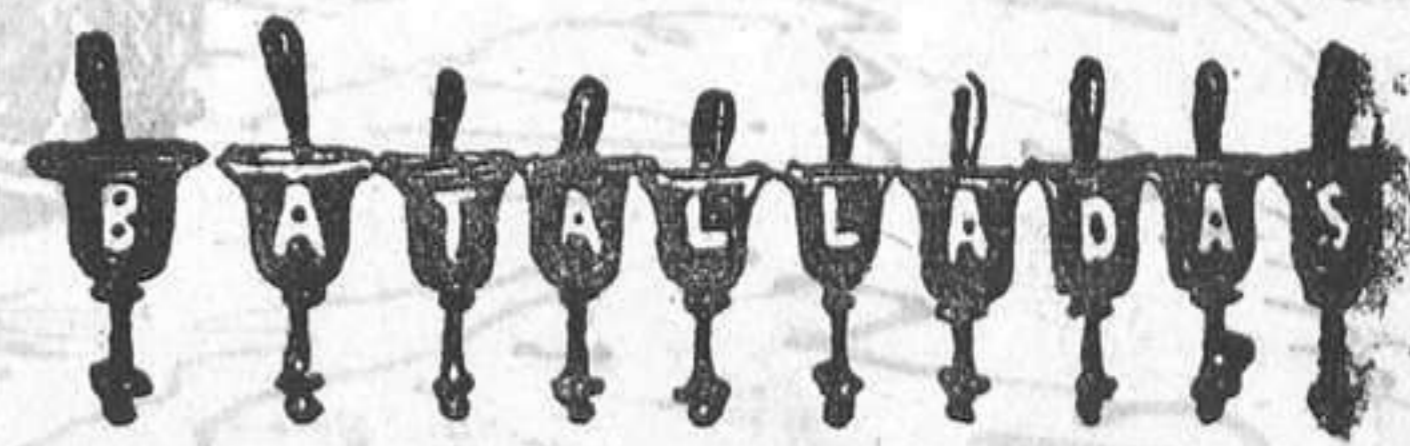
Ja avants, tot tirantli flos
y passant pel seu carré,
l'hi deya un vehí llauné
—Mireulo al *Joan de l'os*.

Passá temps, y volgué Deu
que la dona l'hi parís
y d'allavors l'infelís
fou en *Joan de la Creu*.

Mes al veure son valor
en mitj l'intestina guerra,
com al gran rey d'Anglaterra
l'hi deyan *Joan sense por*.

Resa plegadas las mans
davant d'eixa tomba freda,
ahont tancat per sempre queda
aquest pobre *Joan de Joans*.

P. SAGRISTÁ.

Aviat s'obrirá en lo Congrés un debat sobre l'estat de la premsa.

En Castelar hi pendrá part.

Apa Sr. Castelar, ja que á nosaltres no 'ns deixan dir res, diguiu vosté per tots nosaltres: digui

'u tot enterament, ab tots los punts y comas, ab tots los ets y uts, sense que hi falti la cosa mes petita.

Si enrahona una hora, será una hora de llibertat, y al dia següent reproduhint lo seu discurs.... tindrem llibertat de imprenta.

S' aproba l' article undécim en lo Senat.

L' endemà tots los governadors d' Espanya felicitan al govern.

Una pregunta:

¿Lo felicitan perque son partidaris de la tolerancia de cultos?

No senyor: lo felicitan perque son governadors.

Lo dia mateix en que 'l Papa celebraba 'l trigésim aniversari de sa exaltació á la cadira de Sant Pere, lo govern espanyol, lo congrés espanyol, y 'l senat espanyol, l' hi regalavan l' article undécim qu' estableix la tolerancia religiosa.

Lo Papa no 'l volia y ells l' hi donan en una diada tant senyalada.

Jo, francament, temo per la seva ánima.

Y 'l mateix dia 'ls ministres que l' hi feyan aquest regalo, adornavan lo balcó de casa seva, y á la nit feyan lluminarias.

¡Política conservadora!

Un ciri á Sant Miquel y un al diable!

Lo dia de Corpus á mes dels robos de rellotjes á la menuda, vá haberhi un robo de rellotjes en gros.

Los lladres varen fer una mina desde la claveguera fins á la botiga de un rellotjer establert en lo carre Nou.

De modo que mentres passava la professó pel carrer, passava també per dintre de las clavegueras.

Ara don Joan Mañé 's dedica á escriurer parábolas.

Los socialistas de l' any quaranta y tants, desitjavan que escribis la parábola del *hijo prodigo*.

Lo Papa ha benehit al Círcul Popular Alfonsí.

¡Malòrum!

Per telégrafo vá enviar una benedicció al Sr. Esteban Collantes y l' endemà ja era mort.

¡Ojo, donchs, ab aixó de las benediccions papals!

A Turquía assessinan ministres, moren las donas del Sultan, matan á dos oficials de la guardia, lo nou Sultan está malalt, y no falta qui fá corre que l' hi han donat la píndola, etc., etc., etc.

Tot lo qual, á mí, home polítich, me deixa entreveure la resolució definitiva de la cuestió de Orient.

Que de mica en mica 's vajan escabetxant.

Y sobre tot que procurin que al cap-de-vall no quedin més que las borlas dels casquets.

Y está resolta.

En los aparadors de la llibrería de Verdaguer hi ha exposada una estátua ó sant de plata, que diuhen qué vá ser un premi qu' en los Jochs Florals s' adjudicá al Sr. Ubach y Vinyeta, costejat pels cerdans de deu ó dotze pobles diferents.

Lo premi está valorat en 22 duros, y artísticament considerat ni es digne de figurar al cim de un ramillete de pastillatje.

Resultats: que tocan uns dos duros per barba á cada poble dels ofertors.

Se parla vagament de un' altra estátua que vá modelarse, pero 's diu que *á medida* que s' anava sabent lo nom del autor que l' havia guanyada, l' estátua anava enconjintse y tornantse bunyol.

Nosaltres desitjariam saber si 'ls pobles que l' han costejada han donat dos duros per barba, perque en aquest cas lo premi 'ls faria ben poch honor.

MAL DE MOLTS...

A MON AMICH S. CORT.

Divagant com una sombra per l' espay, en nit sombría, portant per cetro una escombria, y ab fás que de lletja assombra vegí á un que ser rey volía.

Vaig voler seguir los passos del misteriós personatje, y ab lo manejar dels brassos y ab sos juraments no escassos vaig comprendre son coratje.

Tot de repent s' aturava, llansava mirada fera, los dos punys se mossegava y 'ls cabells s' arrebassava cridant:—«Ay me desespera!

«Després de haverme gastat tots los quartos que tenia y de haverme perjurat que m' veuria coronat, m' abandonan ¡sort impia!»

Y ab feresa sens igual renegant com un heretje bramava, quan natural digué:—«Só ben animal de posá'm pedras al fetje.

«Si sols per la pretensió de ser rey tant me capfico ¿qué fora trobantme jo en lloch dels qui la nació tot sent reys los ha dat mico?

«Carlets un xich de sossego tot tèn un bon fi, ave Maria! ja á cap mes extrém m' entrego, si are per xó sols renego per alló altre que faria?

«No hi ha remey ¿qué hi farém? Inútilment m' encaparro: Lc sultan perdé l' harem Ba, ba, ba. fumem, fumem» digué encenent lo cigarro.

Y tocant á retirada pel lloch que havia vingut llensá l' escombria trencada y la corona daurada que duya en forma d'ambut.

—«Mon intent era matarme, deya; pero es de poruchs; prefereixo retirarme tot buscant com consolar-me, mal de molts...»

(Consol de ruchs.)

PERICO MATALASSÉ.

Al carrer de l' Unió hi havia un home ajassat. Hi vá un sereno, 'l remena y troba que jeu perque ha alsat una miqueta massa 'l colze.

—Ala! Aixequenvos.

—Jo nó.

—Au á cala Ciutat.

—A poch á poch sereno: jo estich borratxo y tinch dret de que se m' hi dugan ab carretó. (Histórich.)

Lo Sultan nou es ros.

Un Sultan ros ¡qué volen que 'ls diga! Me fá 'l mateix efecte que un capellá ab patillas.

Un' altra cosa:

'L nou Sultan porta bigoti no mes.

Massa 's recorda que al seu antecessor van pujárseli á las barbas, y per evitarho no se la deixa.

En Salaverría ha caigut malalt.

Deya un periódich ab motiu de aquesta malaltia:

«Lo Sr. Salaverría morirá.... ¡ey! morirá com á ministre. Lo govern l' enterrará en lo banch... no 's pensin: l' enterrará en lo banch d' Espanya y ab un sou considerable.»

¡Ay Dèu meu! ¡Quí pogués morir-se y ser enterrat de aquesta manera!

Los tenedors inglesos s' han reunit y han acordat contentarse ab lo pago de un mitj per cent.

Naturalment, tot cofoy, contesta en Salaverría: «Acepto las condiciones dels inglesos.»

Pero venen los tenedors espanyols y exclaman: «¡Alto! nosaltres també som *inglesos*, y no 'ns contentém ab mitja taronja no mes.»

Y vels hi aquí com neixen las guerras civils entre 'ls súbdits de una mateixa nació, perque tots ells son d' Inglaterra.

Quan feya 25 anys que 'l Papa havia pujat al trono vá haverhi aquí grans lluminarias.

Quan vá fer 30 anys, las lluminarias eran escassíssimas.

M' estich tement que quan fassa 35 anys, no ha de sortir un trist gresol.

Un curiós observava aquests decadencia dels sentiments catòlics y deya:

—No es que no 'n tingan ganas d' iluminar: lo que 'ls hi falta son quartos. Com que ab aixó dels carlins, varen fer tants adelantos...

Deyan los catòlics que cap papa podia arribar als 25 anys de Pontificat del Sant Pere.

Anyadian qu' estava escrit aixís... y ¡vaja! qu' era impossible.

Y l' actual ja ha arribat á 30.

Y l' any que vé fá trenta hù y guanya la partida.

Tots los periódichs han felicitat á en Sanchez Silva per son discurs contra 'ls fueros.

A pesar de tot, lo seu voto particular ha sigut desetxat.

«¡Ah, Silva, Silva! Ja puedes silvar si el asno no quiere beber!»

S' ha disposat que 'ls soldats tornin á portar levita.

Ja veurán que tornin á alsarse 'ls carlins.

Anant ab levita 'ls soldats, ray.

Han agafat al ermitá de Sant Llorens del Munt. Havia sigut carli y are últimament se dedicada á capitanear una partida de lladres.

Es alló:

El diablo harto de hacer de ño, se metió á ermitaño.

Lo Terso no es á Méjich, ni á Inglaterra, ni á Suisa, ni als Estats-Units, ni á Noruega.

Es á Pau.

Com no vol mes guerra, se n' ha anat á Pau.

Está á punt de ser pare.

Mal-de-caps pels nostres fills.

Avuy es Sant Joan.

Dia de focs, de anar de tabola y de dir la bona ventura.

En la nit de avuy tirant un ou dintre de un gibrell d'aygua, lo robell y la clara forman estranyas figuras que presagian lo porvenir del que l'hi tira.

Jo vaig ferho l'any passat: l'aygua era bullenta.

Vaig ferho per indagar lo porvenir de Espanya, y á fi de que no'm sortís res que indiqués fam, vaig tirarhi junt ab l'ou un grapat de farina.

¿Y qué dirian que vá sortirme?

¡Un bunyol!

Un tenedor de la Déuda la nit de Sant Joan vá tirar al gibrell de l'aygua un ou per veure si l'hi pagarian lo cupó.

Y va sortirli... un embolich de cordons.

Conversavan dos senyors en la Rambla, quan un d'ells ab véu alta digué:

—Mira tu: sembla una fiambrrera.

Passava un municipal se pren aixó per la gorra que ara portan y cremat com un cabo de realistas s'empenyá en durlos á la casa gran.

Per últim desisteix del seu projecte quan los dos senyors l'hi donan á entendre que parlavan del rellotje del Teatro Principal y no de la seva gorra.

—¡Ay Déu meu, feya un dels senyors, quans disgustos no ocasionan los bunyols del municipi!

Passavan dos pajesos pels pórtichs de la Plassa Real.

Veyent aquell rétol de marmol negre que diu Sanchez é hijos, un d'ell esclama!

—¡Reyna Santísima!

—¿Qué tens? fá l'altre.

—¿Qué no 'u véus? Pare y fill aqui enterrats com dos gossos.

Havian prés lo anunci per una lápida mortuoria. (Histórich.)

També es histórich lo següent: Repican las campanas.

Un sastre pregunta á una beata:

—¿Qu' es aixó? ¿Perqué repican?

—Ay, ay ¿qué no 'u sap? Avuy fá trent' anys que Pio IX es Papa?

—¿No més que per aixó? Donchs miri jo 'n fá 52 que soch sastre, y segons sembla que van las cosas, lo dia que 'm mori, ni siquiera tocarán á morts.

EPICRAMAS

Trobantne mort á son pare la senzilla Margarida exclama d'aquesta sort:

—¡Ay! are sí que s'ha mort per tota la seva vida!

T.

Sens dupte tingut havia ab Lluisa la ressalada alguna broma pesada en Pau, quan l'hi deya un dia:

«Veus aquell bosch, bella noya?

Tens memoria de que allí...»

Y ella en sech contestá:—«Sí!

Ja 'm recorda: Allí fué Troya!»

A.

CUENTOS

La mare de un noyet estava morintse.

La pobra dona vá demanar que l'hi portessin l'seu fill.

—Fillmèu, va dirli, si jo 'm moro y 'l teu papà orna á casarse, ¿qué farás tú?

—Menjaré forsa confits, va respondre la criatura.

Hi havia un tipo que tenia la costum de desfarse ab tot lo mon.

Peró totas las qüestions d'aquest género qu'entaulava acostumavan acabarse á ca'n Justin.

—Ola noy, va dirme un dia. 'T necessito y are mateix m'has de fer un favor.

—Tú dirás.

—Tinch una qüestió en aquest moment y m'has de servir de padrí.

Y com que ja sabia que al cap de vall havian d'anar al restaurant, vaig respóndreli:

—Mil gracias, noy: are mateix me deixo de dinar.

CANTARELLAS.

La Carme diuhen que pinta ab perfecció y deu ser cert, puix sols mirantli la cara ja 's coneix que pinta bé.

S.

¿Me preguntas que s'hi troba sobre 'l cel blau que 'ns cubreix. Pues s'hi troban mas butxacas ó 'l vacio... ¿m'has entés?

C.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN LO EN LA BATALLADA 333.

- 1.ª PREGUNTA 1.ª—Lo de la U-*ab-o*.
- 2.ª Id. 2.ª—La pinta.
- 3.ª TORTURA CEREBRAL.—Perque ell no viu al Encant y jo si.
- 4.ª ANÁGRAMA.—Casat.—Casta.—Tacas.—Tasca.
- 5.ª XARADA 1.ª—*Cla-vell*.
- 6.ª Id. 2.ª—*Rec-tor*.
- 7.ª ENDAVINALLA.—*Catre*.

Han endavinat totas las solucions lo ciudada Col y flor: totas menos la 1.ª un Nogué que no fá nous: menos la 2.ª Deuhet de Reus: menos la 1.ª y 2.ª Mister Snak; menos las 1.ª y 3.ª Serra y Fontanals: la 4.ª, 5.ª y 7.ª Mariano y Clotilde, y Mico Bacó y C.^a: la 4.ª, 5.ª y 6.ª Llagostera: la 1.ª, 4.ª y 5.ª Grau: la 4.ª, 5.ª, 6.ª y 7.ª Pau Potas: la 5.ª, 6.ª y 7.ª Aulatí, la 5.ª y 6.ª J. A. Capdevila: la 3.ª y 7.ª un desesperat pels quartos: y la 6.ª y 7.ª Llancers de 'n Lluch.

SOLUCIÓ

A LO INSERTAT EN LA BATALLADA 334.

- 1.ª PROBLEMA ARITMÉTICH.—Lo pare tenia 58 anys, la mare 43 y 'l fill 17.

COMBINACIÓ NUMERICA.

1	2	5	4	3
2	3	4	1	5
4	5	2	3	1
3	4	1	5	2
5	1	3	2	4

- 3.ª XARADA 1.ª—*Vi-la-lion-gu*.
- 4.ª Id. 2.ª—*A-de-la*.

Han endevinat totas las solucions los ciudatans Rap-fresch y Col y flor: la 1.ª, 2.ª y 3.ª Pau Potas: las 2.ª, 3.ª y 4.ª Comerciant de mentidas: la 1.ª y 2.ª Murriet de platxa y Aulatí: la 1.ª y 4.ª Estripa-quentos: y la 2.ª no 'mes Pere Peruch y Palat, Dos téis y un café, F. de P. Comellas, y Mico Baró y C.^a

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d'insertarse 'ls ciudatans Serra y Fontanals, D.ª Rosita, F. A. Capdevila, Llorens Lluís, Sipari, Mariano Cadenet y Ralip.

Las demés que no 's mencionan no poden insertarse per los defectes de que adoleixen.

Ciudadá A F O Aquesta vegada n'hi ha un parell ó tres que serveixen molt bé.—Perico Matalassé. La gent bèn enrahonada s'enten: crech que quedarà satisfet.—M. Cadenet: ¡Llástima que 'l problema no estigui més bèn versificat!—Serra y Fontanals: La sinonimia y un problema bèn arreglats podran anarhi.—Ll. Crestas: Insertaré un qüentó.—Tit-Pam: Hi anirá l' epígrama.—Herèus del Sr. Bertran: Y 'ls seus cantars.—Escombriaire de

fora: L' epígrama arreglat hi anirá.—Pepet: Un de vosté y una canterella també.—Valenti Julivert: Ja haurá vist lo qu'hem fet.—P. Sagristá: Igualment vosté.—Neri: Idem idem.—R. Picolis: Idem, y ademés un qüentó.—A. Escudellé: N'aprofitaré dos de vosté.—Llorens Llus: Aquesta senmana hi ha bona cullita: ja anirá veyent com surt.—Fill del Cassola: Lo dia que torni á copiar res de ningú, quan porti la carta á la botiga, cridarém lladres.—Ciudadans Sipari, Quimet maco. Ll, Xistós de Reus, Un xival, Benet, P. T., Notari del dia, Mitj amich, y Somac: ¡Qué volen que 'ls digué! Lo que 'ns envían no 'ns convé.—Ciudadá L. Llorens: Digui á aquell Sr Suscritor que la poca llibertat de imprenta, no 'ns permet complaurel.—Simon las Equis: Aceptém ab gust la poesia.—B. Brut: No hi anirá més que una cantarella.—P. del café del Peu: Idem tortura y qüentó.—Bon Janot: Idem qüentos seus.—Varios obrers: La senmana pròxima procurarém complaure 'ls.—Dos téis y un café: Las obras que 'ns demana s'han agotat: lo demés no nos serve.—Milati: Arregladet l' epígrama hi anirá.—Un comerciant de mentidas: Epígrama y qüentos hi aniran.—Pau Potas: Hi ha bonas condicions; pero la ley de imprenta es més poderosa que nosaltres.—Un nogué que no fá nous: Hi aniran las preguntas aritméticas.—Tomás: L'assumpció es massa local y aquí interessaria poch: per xó no 'l podém complaure.

PREGUNTAS ARITMETICAS.

- 1.ª ¿Quin es lo número que al estiu corra mes per las bocas?
- 2.ª ¿Per quin motiu lo cero es lo número que té mes semblansa ab las donas?

UN NOGUER QUE NO FÁ NOUS.

FUGA MIXTA.

.n c.r.t. c.r.t. c.r.t. c.r.t.

e. u. .ua. .i. .a. o. a.

.c.m.q. l. c.r.t. .s.c.r.t.

.o.e. .ue. u. .ua. o. .i. a. a.

DEUHET DE REUS.

PROBLEMA ARITMETICH.

En lo galliné de casa, á causa d' haberse en-sorrat lo sostre, ha mort la décima part de las gallinas que hi vivia; la vigésima part ha resultat nafrada; y la trigésima va de millora; si haguessin suferit igual sort 190 pollets, que per fortuna se salvaren; haguera rebut la meytat de la viram.—Me pregunto, plé de dolor, ¿quin era 'l número de gallinas, avans de la catástrofe?

S. DE MERCEDIARUM.

XARADA

—«¡Prima-quarta! ¿Ella aquí? ¡Dèu de venjansa! Y ab un dos á la mal... ¡Oh, sí, ella es! Potser que quarta-prima á comprar tres (Prima-quarta) Per Deu... ¡Oh! ja s'atansal Y en tant que lo meu cor bull d'esperansa Me mira, 'm clava tot; pero res mes.»

B. DE VILASAR.

GEROGLIFICH.

QU YA

1.^a

virtut teologal

T

24 Juny

tigre

25 Juny

H. M.

(Las solucions en lo pròxim número.)

ANUNCIO

GACETA DE BARCELONA.

¡¡¡6 REALES AL MES!!!

Este diario político de avisos y noticias que ha merecido el favor del público, llamando la atención poderosamente su rápido desarrollo. Publica Dos ediciones diarias.

Lo recomendamos al público. Suscríbese librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 16, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mítj